

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{4}$, an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4-50 fil.

P. P.

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{4}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Toți ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și Admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Constatări actuale.

Domnul Dr. Teodor Mihali, președintele clubului parlamentar român a trimis orfelinatlui din Blaj 2000 cor. iar celui din Sibiu alte două mii. A făcut acest gest de mecenat imparțial într-o vreme, când organul național »Românul« ne taxează orfelinatlui de »exclusiv unit«, ca să poată zice despre cel din Sibiu, că este curat românesc.

Și totuși dl Teodor Mihali nu a urmat îndemnul organului național, de-a distinge cu ofertul Dsale numai orfelinatlui din Sibiu, ci frățește a împărțit ambele orfelinate de darurile sale frumoase. Cu toate că nu era dator să o facă. Dl Teodor Mihali e unit și când vorba e de o contribuție, care i-se cere pe un titlu bisericesc, numai una singură datorință are, aceea cerută de biserica proprie.

Alta ar fi situația, dacă Asociațiunea, Uniunea reuniunii femeilor, Asociația băncilor, sau vre-o societate interconfesională i-ar cere sprijinul...

Dl Teodor Mihali a oferit cu toate aceste Sibienilor aceeași sumă, pe care a trimis-o și bisericii proprii. Înainte de Dsa — o serie de alți bărbați distinși uniți au făcut asemenea. Mulți intelectuali de ai noștri și-au dat obolul lor Sibienilor, alții au tăiat colectele în două și le-au împărțit între cele două orfelinate....

Ar trebui să reprobăm cu toată asprimea procedura aceasta nejustificată a credincioșilor bisericii noastre. Ne dăm seama însă, că în felul acesta am ajunge oarecum în contradicție cu trecutul nostru. Și acest trecut ne spune, că singurii bărbați, cari au știut să se avânte în momente decisive deasupra considerațiilor personale,

locale ori confesionale, deasupra micilor patimi, au fost mai întotdeauna cei de legea noastră.

Dl Teodor Mihali prin dania sa marimonioasă confirmă deci un trecut, asupra căruia noi uniții putem privi cu fală.

Față de atitudinea aceasta mult grăitoare, manifestată cu atâta deferență la toate ocaziile de frunțașii noștri, durere, nu aflăm echivalentul în tabăra fraților neuniți.

Până când la orfelinatlui din Sibiu a contribuit o serie de bărbați frunțași de ai noștri, la cel din Blaj până acum nu am dat de nici un frunțaș neunit.

»Unirea« e foaie bisericească și ca atare e datoare în primul rând să apere interesele bisericii. Pe teren cultural, politic, național s'a ferit în totdeauna de a tulbura bunăînțelegerea între frați. Atitudinea aceasta a noastră însă nu poate să fie perpetuă. O urmăim până ce vedem, că în tabăra contrară nu se lucră intenționat contra intereselor noastre. Simptomele de până aci ne îndeamnă să fim cu mare băgare de seamă. Cutezanța »Românului«, a organului »național«, de a eși în felul cunoscut pe teren împotriva noastră, prezentarea orfelinatlui din Blaj ca »exclusiv unit« — sunt apariții, de care vom ține seamă pe viitor. Poate cred unii, că ne vor putea folosi de umplătură pentru scopurile lor, dar vor avea ocazie să se convingă, că se înșală. Celor ce le zace la inimă soarta acestui neam, să grijească ca duhul lui Partenie Cosma să iasă din circulația vieții publice românești.

Contribuirile clericilor pentru orfelinatlui din Blaj.

Analele Seminarului nostru teologic vor păstra o pagină în care se vor înregistra numărurile jertfe și contribuiri pe cari le-au făcut, în repetite rânduri, tinerii clerici, pentru alinarea durerilor ostașilor noștri.

Cărțile, — multe editate de ei, cari au fost trimise soldaților din spitale și de pe front, au contribuit mult la susținerea moralului și la lățirea scrisului românesc. Cei mai mulți clerici veniți de pe satele noastre unde părinții multora sunt economi, sau ajung în contact cu sătenii, au inimi pline de iubire și apreciere față de lipsurile și durerile poporului nostru.

Ce inimi bune și cinstite bat sub lungile reverende negre ale viitorilor preoți dela sate... sunt cuvintele plastice prin îi caracterizează așa de plăcut profesorul Iorga.

Ei își dau seamă, că nu peste mult vor fi conducătorii poporului și pentru prosperarea și înaintarea lui culturală și materială vor avea să lupte cu armele științei și ale iubirii câștigate în anii de școală, și oțelite prin fapte caritative. Sufletele tinere cu judecată matură sunt elementele cele mai bune cari pot duce cu deplin succes, în cel mai scurt timp, prin propaganda lor, înființarea institutelor de caritate publică.

Pătrunși, pe deplin, de momentuoșitatea pornirii, ce și-a luat inițiativa în orașul nostru cu scopul de a veni în ajutorul orfanilor de eroi, clericii Seminarului din Blaj, în ședința societății lor, au primit, cu multă înflăcărare, propunerile președintelui, în care cere, în numele eroilor noștri, să vină în ajutorul copiilor lipsiți de sprijinul părintesc. Fiecare a oferit banii câștigați cu multă trudă, și din ochii lor putea-i ceti bucuria de copil, că a dat tot cât i-a fost cu putință pe seama copiilor a căror părinți își dan tributul vieții pentru tron și patrie.

Și cei săraci în averi, dar bogați în simțiri și porniri nobile, au contribuit la fundamentul orfelinatului nostru cu suma care spune mult 1200 cor. dintre cari 700 cor. le-au dat din banii lor iar 500 din averea societății de lectură, care se augmentează din taxele anuale.

Săracilor, cu inimi darnice, li-s'a părut, că aceasta sumă oferită pe seama orfanilor noștri e prea bagatelă și au făcut un gest nobil, care formează caracterul inimilor generoase, când au renunțat în favorul orfelinatului, de vinul ce le compete în Dumineci și sărbători.

Felicităm pe clericii seminarului nostru cari au grăbit să-și deie concursul pentru reușita unei chestii vitale, și credem, că în curând ne va fi dat să înregistrăm contribuțiile oferite și dela clericii din Seminariile episcopale. În timpul de ferii clericii noștri de pretutindeni vor cutriera satele și vor cere — când va fi de lipsă — cu statornicia de cerșitor pe seama orfanilor noștri, ei vor fi falanga cea mai puternică care va lupta cu deviza: Totul pentru orfanii noștri.

Orfelinatul din Blaj.

Deplin mângăiați prin rezultatul cu adevărat impunător de Cor. 100.429'62, la care sumă am ajuns în prima jumătate de lună a colectei pentru cauza mare a bieților noștri orfani, trecem cu cele mai frumoase nădejdi pragul celei de a doua sută de mii,

dorind din tot sufletul nostru românesc, ca în cel mai scurt timp s'o vedem și pe acesta încheiată.

Mișcarea se lățește într'una fără ca însuflețirea primelor zile să scadă, ci chiar din potrivă tot crește. Dovadă cele mai nouă sume, cari singure grăiesc mult mai elocvent ca orice cuvinte.

Iată-le:

Gheorghe Pop de Băsești, președintele partid. nostru național K.	10.000'—
„Un preot mic“ din Maramurăș „	1.000'—
Colecta sergentului N. Moldovan dela soldații reg. 21 de honv. din Sibiu „	205'87
Ioan Dobrea și soția (Corbu) „	200'—
Simion Nicoara, preot (Ulieș) „	100'—
Gheorghe Modorcea, preot (Grid) „	100'—

Iar pe lista din Blaj s'au mai înscris următoarele sume:

Silviu Handrea și soția Emilia „	200'—
Eugen Nicola „	150'—
Iacob Murășanu și soția „	101'—
Aurel B. Gajia și soția „	100'—
Demetriu Radu „	100'—
Alexandru Comșia „	100'—
Iuliu Brendușianu „	100'—
Aurel Trifan „	100'—
Dioniziu Trifan „	100'—
Baziliu Podoabă „	60'—
„Reuniunea Mariană“ a elevilor dela liceu „	50'—
Emil Măcelariu și soția „	50'—
Ioan Moldovan, casier „	50'—
Carol Nagy „	50'—
Vasile Barna „	50'—
Octavian Măcelariu „	50'—
văd. Elena Pop „	40'—
Rudolf Rițiu „	40'—
Maxim Blaga „	20'—
Ștefan Dragoș „	20'—

Arcadiu Ienășel și soția Elena. K.	20'—
Dumitru Turcu iun. „	20'—
văd. Ana Colceriu „	10'—
Simion Moldovan „	10'—
Valeriu și Amalia Ganea „	5'—
Ioan Martin „	2'—

Suma K. 13.203'87

Suma din Nr. 23 „ 100.429'62

Suma totală „ K. 113.633'49

În legătură cu orfelinatul din Blaj.

Intr'adevăr înființarea orfelinatului din Blaj era o necesitate imperativă, era o dorință nu a unui »șovinist incorrigibil«, ci unei mase întinse, o dorință ce cloția în pieptul multora, cari așteptau numai sosirea signalului, pentru a se putea pune pe lucru.

În legătură cu aceasta ziarul »Unirea« publică mai mulți articlii. În fieștecare se spune ceva nou și bun, ies la suprafață diferite păreri, dintre cari oricine își poate alege pe cea mai potrivită, dacă nu le poate accepta pe toate. Eu din parte-mi cred, că fără cea mai mică greutate, fondul orfelinatului se poate augmenta în fiecare an cu sumă nu chiar bagatelă de 70.000 coroane. Iată cum. Avem în arhidieceză 700 parohii. Aproape în fiecare parohie este în uz repartiție în sumă mai mică sau mai mare. Acum ce greutate va fi dacă pe lângă suma obișnuită se va mai adauge și suma de 100 coroane, de care se va ținea seamă totdeauna cu ocaziunea statoririi »Budget«-ului. În forma aceasta vom ajunge la suma de 70 mii

F O I T A.

† Carmen Sylva:

Cum s'a petrecut aniversarea mea de 60 de ani.

(Fine.)

De data aceasta am luat masa singuri, Regele și eu. Sunt prea obosită și cant să mă odihnesc, dacă se poate. De obicei, în aceleș impregurări luam masa cu toți ai noștri, după ședința aceasta însă mă simțiam prea obosită. Să nu uitați că ziua mea începuse la ora 1 după miezul nopții.

În loc de-a mă duce deadreptul să mă culc, lucrul cel mai cuminte, am dat ordin să se aprinză lumina electrică în atelier, mi-am chemat toate servitoarele, cari fuseseră cele dintâi la mine și trebuia să fie prin urmare și cele din urmă, mai ales că între ele erau și eleve ale fundațiunii Otto și surdo-mute. S'au bucurat mult, văzând florile și păpușii mei mici — eu numai păpușii port — și am fost silită să le explic înțelesul tabloului. Apoi veniseră pisicuțele ca să guste și ele din rămășițele sărbătorii; în sfârșit, am mai desfăcut câteva scrisori

și telegrame până n'am mai fost în stare să-mi țin ochii deschiși.

Așa s'a petrecut aniversarea mea de 60 de ani. Hotărit că nu mă așteptasem ea cea de azi să fie înfrumusețată de atâtea mâni dragi. Eu visam numai de pacea adâncă, care e sălășluită sub perii albi; nu m'am gândit însă la marea iubire a unei vieți întregi, la recolta bogată, după atâtea secerișuri, muncă, plantații și oboseli. Când te preumbli în cimitirul inimii tale, pentru a sămăna acolo flori discrete, nu te întristezi. M'am obișnuit la aceste plimbări din cea mai fragedă tinerețe, care a fost o veșnică despărțire de cei, cari mi-au fost dragi, de toate ființele tinere și bune, — încât în curând aveam mai mulți prietini sub glie, decât câți aveam deasupra ei. Lucrurile putut-au oare să se schimbe mai apoi? Imi scăpasem adânc în inimă breviarul lui Schefer, cu versurile admirabile: „Cel care nu poate trăi cu cei, pe cari îi iubește, când sunt departe, când au murit, — acela i-a pierdut mai de multeori.“

Ființele ce ne sunt dragi nu mor dacă noi trăim pentru ele și dacă li facem părtași la toate acțiunile noastre, la tot ce ne privește. Noi mergeam fiecare zi la Monrepos, la mormințile noastre, unde ne depuneam bucuriile și durerile. Prima mea vizită, după logodnă, fusese făcută la aceste morminți,

cum ele sunt cel dintâi loc, pe care îl cercetez de câteori mă întorc în patrie. Odată, într'o oră de suferință, când nu puteam umbla pe picioare, în scaun am fost dusă acolo și, abia sosită, am adormit liniștită sub paza lor. Ar fi prea trist dacă morții i-am pierde, pentru că nici n'ar fi trăit pentru noi. Vieța ar fi goală și deșartă, ea care trebuie să fie bogată și plină, cum e fiecare cuvânt drag, fiecare privire de dragoste, ce ai primit.

Eu nu mă simt mai săracă, fiindcă nu mai simt strângerea brațelor dragi și nu mai aud glasurile dragi, cântându-mi la ureche; fiecare zi îi mulțumesc însă lui Dumnezeu, că am avut aceste ființe dragi și că le voiu avea în veci, în înțelesul, pe care îl dăm noi cuvântului »veci«. Nimic nu pierd în lume. Totul e veșnic, câtă vreme creerii noastre pot să-i păstreze amintirea. Vieța e mai bogată decât țiu închipui când ești tânăr. Ea cuprinde atâtea lucruri surprinzătoare și dificile, încât după ce ai suferit atâtea amar, ele mai sunt socotite între cele mai frumoase sau cel puțin ar trebui socotite între acelea. Eu nu înțeleg cum poți vorbi de trecut. Totul este prezent. Cincizeci de ani nu trag în cămpană. Când te gândești stăruitor în urma ta, crezi că trecutul n'are durată unei ori și ești aceeași ființă, care erai la 3 ani

coroane anual, deoparte, iar de altă parte și acolo, ca Orfelinatul să fie susținut de toți credincioșii, fiind el al tuturor.

În aceasta eu nu văd nici o greutate. La o parohie de 100 fumuri, cade per fumu 1 cor., care de regulă se scoate în 2 rate, așadar pe jumătate an 50 fil. Aceasta sumă o poate presta și cel mai sărac credincios. Abzice la cazul cel mai rău de 6 dcl. vinars.

Gh. Ivan
preot.

Episcopul Radu pentru orfanii.

— Ziarul „Nagyvárad“ scriind de pornirile mărețe, ce le-au luat toate societățile și corporațiile din Ungaria ca prin colecte să vină în ajutorul ființelor celor mai demne de compătimit — orfanii, amintește și de inițiativele, ce s'au luat la Blaj în scopul de a ridica orfelinat pentru copiii eroilor căzuți în lupte, pentru care episcopul Radu a contribuit cu 40 mii coroane. Gestul acesta al episcopului Radu — scrie menționatul ziar — din nou e o dovadă frumoasă a sentimentelor lui nobile și a judecării de păstor adevărat. Distinsul arhieru urmează întru toate faptelor marelui său antecesor Pavel: Venitele mari le depune escluziv pentru scopuri culturale și umanitare. Nu sunt porniri de interes umanitar, sau acțiuni patriotice, la cari episcopul Radu să nu contribuie cu mână largă.

Suma de 40 mii coroane, oferită în favorul orfanilor războiului, prin ce fundațiile Lui de până acum trec cu mult peste un milion coroane, sunt noi lauri din cununa, pe care și-o împletește din cele mai nobile flori ale sufletului omenești, din faptele caritative.

Ruperea relațiilor dintre Germania și Portugalia. — Agenția „Wolff“ anunță: Ambasadorul german la Lissabona a fost îndrumat de guvernul său ca să ceară pașaport, dând pentru aceasta declarații amănunțite guvernului portugez. Ambasadorului portugez la Berlin i-s'a estradat pașaportul.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ publică nota pe care guvernul german a adresat-o celui portugez, în care arată atitudinea Portugaliei. În urma căruia guvernul german, se vede silit să purcedă în consecință și de acum începând se consideră în stare de războiu cu Portugalia.

O nouă declarație de războiu.

— În a douăzeciua luna de când decurge actualul războiu, Impătritei Înțelegeri, pe lângă multele opintiri depuse la statele neutrale, i-a succedat să câștige un nou aliat, Portugalia. Neutralitatea urmată de guvernul portugez a fost violarea dreptului internațional, întrucât trupelor engleze le-a permis prin coloniile sale liberă trecere contra coloniilor germane din Africa și vaselor germane, cari staționau în porturile Portugaliei, le-a detras cărbunii, pe când năilor engleze, contra dreptului internațional, le-a conces să staționeze timp îndelungat în porturile ei. Portugalia a oferit ca bază de operațiuni pentru flota engleză Madeira, iar când numărul flotilei engleze a fost redus prin atacul submarinelor germane, guvernul portugez, ca să arete și mai bine raportul de vazalitate față de protectora ei, Anglia, a ordonat, ca toate vasele comerciale și de războiu ale Germaniei ce staționau în porturile ei, să fie deținute și confiscate. Raportul de dușmănie dintre Portugalia și Germania e de când s'a declarat războiu, așa, că participarea pe față a Portugaliei alături de puterile ententei nu va surprinde puterile centrale. Ori unde va începe acțiunea strategică, în Africa, sau Egipt, numărul mic al armatei portugeze nu va avea gravitate decizivă în mersul războiului.

Pierderile ruse în ofensiva dela Cernăuți. — „Kölnische Zeitung“ anunță, că după știri oficiale rusești, ofensiva dela Cernăuți a pricinuit pierderi îngrozitoare, mai mari chiar decât cele anunțate de comunicatele austriace.

18 liste cuprind numele a 1330 de ofițeri. De oarece în ultimul timp, proporția de ofițeri față de trupe era la prizonieri de 1 la sută pierderile totale se pot evalua la 130.000 de oameni.

Războiul european.

Luptele de artilerie de pe frontul apusean sunt tot mai violente. Partea vestică a tranșeului din Maison de Champagne, pentru care s'au dat lupte de granate de mână, din nou a ajuns în stăpânirea franceză. Spre sud de Douaumont, în regiunea Woevre, trupele generalului de infanterie Guretzky-Kornitz, după mari pregătiri de artilerie, au ocupat comuna Vaux, și fortăreața de același nume.

Rapoartele germane recente anunță că francezii prin un atac viguros au recucerit comuna Vaux și fortăreața de aici.

După informațiile de ziare Rusia a făcut toate pregătirile pentru a începe ofensiva generală. Armata rusească va porni pe câteva fronturi atacuri unitare. După informațiile aceste semioficiale pornirea ofensivei rusești se așteaptă în tot momentul.

„Journal de Genève“ anunță, că Anglia și Rusia vor ajuta Franța prin ofensivă unitară, care se va da în Flandria de trupele anglo-franceze.

Câteva cugetări.

Gândul și fapta s'au unit în viața Reginei Elisabeta într-o imbinare firească — firească tuturor personalităților mari.

Din activitatea Sa și din priveliștea vieții, Regina a deprins cugetări menite să înalte orice suflet — Regina adresându-se tuturor, celor mai mândri ca și celor mai umili, căci adevătată înălțare nu se găsea, pentru Ea, decât în ordinea morală.

Și din aceste gânduri răzlețe a alcătuit o mare învătătură, care e resfrângerea ideală a întregii sale personalități.

„Nu e decât o singură fericire: datoria; nu e decât o singură mângâiere: munca; nu e decât o singură plăcere: frumosul“.

O asprime stoică — pentru sine — îmblânzită de o nemărginită iubire — pentru alții.

Nemărginită iubire, isvorită din conștiința comunității de suferințe.

A suferit Ea însăși și durerea nu i-a împietrit sufletul, ci a făcut-o capabilă de compătimirile adânci, pe cari cei lesne fericiti nu le pot înțelege și simți.

Din această simpatie cu tot ce e suferință omenească s'a născut și imensa operă de binefacere a Reginei și opera sa literară.

Singura fericire pe care și-o îngăduia: datoria, o culegea din alinarea durerii altora. De aceea a fost în măsură să rostească această cugetare într'adevăr îngerească:

„Nu poți fi îndestul de recunoscător aceluia care îți dă prilejul să-l ajuți“.

Nicăiri nu ne-a fost dat încă să descoperim atât de mare iubire de oamenii, măturisită din umilița înălțimii unui tron.

Și arta sa a isvorit din aceeași conștiință a universalei suferinți:

Și, dacă n'ai plâns niciodată,
Tu cântăreț nu poți să fi...
A lacrimilor rouă curată
Prefă-o 'n zori trandafirii.

Cioplește harfa ta din crucea,
Sub care poticnești la mers,
Ca văjiutul spadei grele
Să-ți sune 'ndureratul vers...

Ești suferința lumii 'ntreagă,
Durerile cu drag te-alog...
Abia când nu mai poți tu plânge
Ajungi un cântăreț fatreg.

Fapta și versul definesc deopotrivă și armonice marea personalitate morală a Adormitei.

(„Viitorul“).

Nu te schimbi niciodată, nu-ți schimbi nici măcar greșelile. Cauți numai să le faci suportabile pentru alții, dar ele sunt întotdeauna de față și cer să fie veșnic combătute.

Să nu uităm, în interesul altora ca și în interesul nostru, că cea mai mare parte a greșelilor este numai reversul sau ipertrofia unei însușiri și dacă nu iubești oamenii cu defectele lor, e semn că nu-i iubești nici cum.

Aș voi, pentru a le mulțami tuturor celor cari mi-au trimis poezii, scrisori atât de frumoase și telegrame, să le pot trimite la rândul meu tot parfumul de flori, care îmi umple camera și sufletul. Ca niște unde uriașe ajung la mine, din toate colțurile lumii, dovezile de dragoste și celula mea pașnică este clară și caldă și reflectează tot ce s'a oglindit în ea, tot ce i-s'a cântat.

Mii de mulțumiri la toți deaproape și din depărtare. Din cea mai fragedă tinereță am făcut din ziua aceasta o sărbătoare, iar acum mă pot bucura de ea până în ceasul morții. Nu e o fericire destul de mare?

An nou bun și fericit tuturor celor, cari și-au adus aminte de mine!

După rapoartele rusești flotila rusească și armatele de pe uscat au început bombardarea Trapezuntului, care e pus sub blocadă.

Pe celelalte fronturi nu e nimic esențial.

Apel

cătră st. colegi învățători.

Opera cea mult înălțătoare a Dvoastră pentru hotărîrea înființării »Orfelinatlui«, mă îndeamă a Vă trimite cu posta de azi suma de 20 scris douăzeci Cor. Este într'adevăr mică această pentru a se putea alina multele suspine ale micilor orfani, dar în speranță că alți mulți frați colegi, cari trăesc în rapoarte mai ușoare și condițiuni mai favorabile decât mine vor contribui cu sume mai frumoase.

O singură dorință a-și avea și o mare mângăiere sufletească a-și simți, când s'ar și realiza și adecă, când fiecare învățător din Arhidieceză s'ar deobliga ca cel puțin cu 10 cor. să contribuie anual în tot timpul funcționării sale la mărețul scop; ceeace ar da anual o sumă de peste 6000 Cor. Aceasta ar fi o jertfă pentru fiecare așa de mică, încât ar fi disparentă de salariul cel are fiecare; în schimb creșterea trupească și sufletească ce s'ar putea da la 12—15 copii orfani ar fi o milostivenie foarte mare.

Frați colegi! Apelez la simțul vostru de îndurare, să arătăm lumii, că noi aceia, cari știm crește sufletește, jertfim cu drag și la creșterea trupească a mlădițelor tinere.

În speranță, că glasul meu nu va resuna în pustiu și își va afla echoul său, mă semnez

Veneția de jos în 8 Martie 1916.

cu deosebită stimă:

Cornel Langa
învățător.

Informațiuni.

Moștenitorul de tron s'a întreținut cu ostașii români. Eroi regimentului 35, a căror fapte vitejești au fost remarcate de rapoartele oficiale în urma luptelor date la cursul Strypa, în zilele prime ale lunii Martie au fost cercetați de moștenitorul Carol Francisc Iosif. S'a întreținut cu toți ostașii, celor decorați le-a adresat cuvintele: bravi feciori, buni ostași, mă bucură, că aceste vi-le pot spune și speriez că și în viitor veți fi tot așa.

Pe ostașii români i-a agrăit în limba noastră, pe care arhiducele o posedă binișor. La mai mulți ostași, pentru ținuta lor eroică, le-a decorat pieptul cu medalii pentru vitejie.

Hymen. Dl Augustin Maior, inginer la postă și telegraf, fiul învățătorului nostru penzionar din Reghinul-săsesc, și-a serbat Duminecă, în 5 Martie, cununia religioasă cu d-șoara Alexandrina Precup, în Budapesta.

Familia regelui Nichita în Bordeaux. Ziarele anunță, că familia regală din Muntenegru, împreună cu întreagă suita, a sosit în Bordeaux.

A treizecea declarare de războiu. Dela începutul actualului conflict cu declararea de războiu din partea imperiului german guvernului portugez, seria de declarări a ajuns la treizeci. Primele declarări au avut loc prin August 1914, în Octombrie a declarat războiu Turcia, iar prin Maiu 1915 Italia și în Octombrie a aceluiaș an Bulgaria s'a alăturat la puterile centrale. Patru state aliate poartă războiu contra la nouă state, așa, că până acum în războiul mondial sunt implicate 13 state.

Revocarea ambasadorului portugez. Ambasadorul Portugaliei la Berlin, Vidonio Paes, după știrile ziarului „Berliner Tageblatt“ Vineri, 8 crt. cu trenul de seara a părăsit Berlinul. Guvernul german i-a pus la dispoziție tren special.

Reintoarcerea prizonierilor invalizi din Rusia. În 3 Aprilie va sosi, după informațiile ziarelor din capitală, din Rusia prin Svedia un nou transport de prizonieri invalizi. După 3 Aprilie va sosi pe săptămână un tren cu ostași invalizi ajuns în captivitate rusească, iar din Maiu vor sosi pe săptămână trei trenuri.

Recrutările în Anglia. De oarece spre a scăpa de armată în Anglia, ajunge afirmarea, că din cauză de conștiință nu se poate atinge nimeni de un om, s'a format acum, după cum anunță „Daily Express“, o ligă care furnizează tinerilor, cari sunt chinuți de conștiință, broșuri populare, filosofice, de apărare, spre întrebuințarea înaintea tribunalului de recrutare. Se țin și debateri de probă, în cari recruții sunt cu deamănuntul instruiți ce au de spus și ce nu, spre a scăpa.

Imprumutul de războiu italian. După informațiile agenției olandeze „Nauen“ rezultatul noului împrumut de războiu italian e de o mie două sute milioane lire, cari abia sunt de ajuns pentru acoperirea speselor pe timp de două luni.

Prohibirea exportului de zahăr. Numărul mai nou din organul oficios publică un ordin de al guvernului în înțelesul căreia numai pe lângă permisiune dela centrala pentru zahăr, să poate exporta zahăr în Austria și Bosnia—Herțegovina. E strict interzis expedirea zahărului pe postă. Ordinațiunea a intrat în vigoare cu data publicării.

Protest contra ghetelor cu talpă de hârtie. Comercianții de ghete din Germania au adresat un memoriu guvernului german, în care cer să se ieie dispozițiile de lipsă ca publicul să fie ferit de înșălătoriile mari ce se fac prin vinderea ghetelor cu talpă de hârtie. În viitor guvernul să ordoneze ca toate prăvăliile unde să vând sau să pregătesc ghete cu talpă de hârtie, sau de altceva, afară de piele, să fixeze la intrare o tablă prin care să se aducă la cunoștință materia din care sunt pregătite ghetole.

Asemenea pe tălpile de hârtie să se imprime, că nu-s de piele.

Ar fi de dorit ca și autoritățile noastre să porceadă la fel cu guvernul german.

Cinema „Edison“ din Blaj, Duminecă în 12 Martie va reprezenta următorul program:

1. Noui susceperi din războiu. 2. Din viața unei femei frumoase, dramă socială în 3 acte. 5. Hotelul „Papagalul îndrăgostit“ comedie în 3 acte.

Necrolog. † Constantin de Colbazi proprietar, după lungi și grele suferințe a adormit în Domnul la 8 Martie st. n. a. c. în al 60-lea an al vieții și 31-lea al celei mai fericite căsătorii.

Corpul neînsușit al scumpului defunct s'a așezat spre vecinică odihnă Sâmbătă în 11 Martie st. n. a. c. la oarele 3 p. m. dela casa mortuară după ritul bisericeii gr.-cat. în cimiteriul comunal din Spring.

Odihnească în pace!

Mulțămita publică.

Pe calea aceasta exprimăm sincere mulțumite tuturor, cari ne-au mângăiat prin grain viu sau scrisori din tristul prilej al morții scumpului nostru fiu

Alexandru Cloșca Comsia

În special mulțumim prietenilor și cunoscuților cari prin prezența lor la înmormântare au dat ultimul onor regretatului decedat.

Veza, Martie 1916.

Familia A. Comsia.

Posta Redacțiunii.

I. P. Aurora — America. Cărți cu colete de 5 kg. nu se mai pot trimite pe postă. Sub fașă până la un kg. se primesc nerecom. și fără orice răspundere din partea of. p. În împrejurările date nu vă putem espune la pierderi.

Mai multora. Din anumite motive, pe un timp nedeterminat, abonamentele trimise pentru ziarul »Unirea« nu le putem chita la Posta Administrației. Indată ce va fi permis vom introduce-o din nou. Pentru legitimare e de ajuns recipisul postal dela mandatul de bani.

Contribuirile pentru orfelinatul din Blaj, rugăm să se trimită: Administrației centrale capitulare Balázsfalva—Blaj. Cvitarea ofertelor o face comitetul executiv în organele de publicitate.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.

AVIZ.

La **Administrația Centrală Capitulară din Blaj—Balázsfalva** se află de vânzare

— vîță altoită de 2 ani —

de mai multe specii, per bucată 20 fl.